

ภายหลังจากที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดทำโครงการเพื่อสร้างงาน ให้กับบัณฑิตที่ส่วนหนึ่งถูกเลิกจ้างและส่วนหนึ่งไม่สามารถหางานทำได้ ภายใต้ชื่อว่า "ไทยช่วยไทย : การสร้างงานให้บัณฑิต-เป็นเจ้าของฟาร์มโคนม" โดยร่วมลงนามในข้อตกลงกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.), กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.), องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.), ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ฯ (ธ.ก.ส.) และโครงการณรงค์เพื่อการบริโภคนม สำนักราชบัณฑิตยสถานไปเมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงฤดูเพาะปลูกในประเทศคั่ว มีคนว่างงานเป็น

มาก รวมทั้งเห็นว่าการเลี้ยงโคนมเป็นอาชีพที่มั่นคง เมื่อเปรียบเทียบกับประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่างอื่น และทำให้เกิดรายได้รวดเร็ว เป็นประจำสม่ำเสมอ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมรุ่นหนุ่มสาว จะประสบความสำเร็จมากกว่ากลุ่มอื่นๆ สามารถขยายพันธุ์โคนมได้รวดเร็ว มีผลผลิตสูงรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้กลายเป็นผู้นำในการพัฒนาแบบยั่งยืน และสามารถเป็นแบบอย่างให้กับเกษตรกรอื่นๆ ในท้องถิ่นได้

นอกจากนี้ ยังได้ตั้งเป้าหมายในการรับบัณฑิตชาย-หญิง ที่ตกงานในทุกสาขา เข้าร่วมโครงการอบรมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติจำนวน 200 คน โดยในปี 2541 นี้จะเป็นโครงการนำร่อง โดยรับ 50 คนก่อน และในปี 2542 รับ 150 คน ซึ่งก็ได้รับความสนใจจากบัณฑิตที่มาสมัครถึง 1,000 กว่าคน

บัณฑิตรุ่นแรกนี้จะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม เพื่อเข้าอบรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรม และเทคโนโลยีจังหวัดลพบุรี และเพชรบุรี ซึ่งเป็นหน่วยงานของกรมอาชีวศึกษาจะเป็นผู้ทำการฝึกฝน ส่วนการอบรมนี้จะใช้เวลา 5 เดือน โดย 1 เดือนครึ่ง จะจัดสอนภาคทฤษฎีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเลี้ยงโคนมพร้อมปฏิบัติไปด้วย ส่วนอีกเดือน

ครึ่งจะเป็นภาคฝึกฝน โดยจะไปฝึกที่ศูนย์สาธิตการเลี้ยงโคนมชัยบาดาล บ้านบ่ออ อ.ท่าหลวง จ.ลพบุรี เพื่อสรุปผลการอบรม ปัญหาและแนวทางในการเลี้ยงโคนมประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บัณฑิตได้รู้ถึงแนวทางการเช่าที่ดิน การกู้ยืมเงินเพื่อมาลงทุน และช่วงสุดท้ายจะเป็นภาคการทดลองปฏิบัติงานจริงในฟาร์มโคนมของสหกรณ์โคนม ฟาร์มโคนมเอกชนต่างๆ ในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และนครราชสีมา เป็นเวลา 3 เดือน

และเมื่อไม่นานมานี้ นายปราโมทย์ ใจดีมงคล รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าวพร้อมคณะ ได้ไปตรวจเยี่ยมให้กำลังใจกับบัณฑิต ที่วิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยีเพชรบุรี โดยนายปราโมทย์ กล่าวว่า บัณฑิตส่วนใหญ่พอใจ มีความสนใจมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้อย่างเต็มที่ แต่ก็มีเรื่องที่ยังสงสัย คือ ความเชื่อมั่นในเงื่อนไขที่รัฐจะให้ เช่น แหล่งเงินกู้จะได้คนละเท่าไร พื้นที่ส.ป.ก.ได้แน่นอนหรือไม่ ถ้าได้ก็ไว้ที่ไหน การบริหารจัดการอยู่ในรูปขององค์กรได้หรือไม่ รวมทั้งการลงพื้นที่ในการฝึกปฏิบัติจริงเมื่ออยู่ที่

นิสิตนักศึกษา

นายณัฐพล กมลรักษา

น.ส.สุกัญญา สุริยะฉาย

น.ส.วิจิตรา สวัสดิ์รักษา

โคนมในวิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยีเพชรบุรี

รัฐอุ้มบัณฑิตตกงาน ให้เป็นเจ้าของฟาร์มโคนม

ฟาร์มเอกชนจะให้ไป 2 คน ได้หรือไม่ จากที่กำหนดไว้ฟาร์มละคน โดยเฉพาะผู้หญิงเพราะกลัวความปลอดภัย

นายปราโมทย์กล่าวว่า บัณฑิตบางคนสงสัยว่าถ้าอบรมจบหลักสูตรแล้ว ไม่ทำฟาร์มโคนมจะทำเกษตรกรรมอย่างอื่นได้หรือไม่ ซึ่งผมก็ตอบน้องๆ บัณฑิตไปว่า ถ้าไม่ทำฟาร์มก็ได้หรือประกอบอาชีพอื่นก็ได้เช่นกัน และยังได้เดือนน้องๆ บัณฑิตอีกว่า อยู่พื้นที่ตัวเองคิดหาไม่เช่นนั้นจะเกิดความเบื่อหน่าย ควรใช้โอกาสนี้ให้เต็มที่ นอกจากนี้ ในส่วนของการฝึกปฏิบัติจริงเมื่ออยู่ฟาร์มเอกชน อาจจะให้อยู่ฟาร์มละ 2 คนก็ได้ แต่ทั้งนี้กำลังอยู่ระหว่างประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำหรับเรื่องแหล่งเงินกู้ นั้น ทบวงมีแนวคิดที่จะนำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อรัฐบาล ซึ่งอาจจะต้องขอเงินจากรัฐประมาณ 100 ล้านบาท เพื่อนำมาฝาก ธ.ก.ส. และให้บัณฑิตในโครงการมากู้ ส่วนเรื่องที่ดินในเบื้องต้นก็ได้พื้นที่ใหญ่ 2 แห่ง คือ ที่ อ.คูเวียง จ.ขอนแก่น จำนวน 10,000 ไร่ และที่ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา จำนวน 5,000 ไร่

นายสินชัย เรืองใหญ่ชัย ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ที่ได้เดินทางไปครั้งนี้เล่าให้ฟังว่า บัณฑิตได้เข้าใจยิ่งขึ้นว่า น้องบัณฑิตที่จบหลักสูตรหรือการอบรมแล้ว และสามารถกู้เงินได้แล้ว ทางเราก็จะช่วยเหลือแนะนำวิธีเลือกแม่พันธุ์วัวให้ ช่วยแนะนำกำหนดสเปก และจะคอยเป็นที่ปรึกษาให้ถ้าปรึกษา ถ้าน้องมีปัญหา สำหรับการเลือกพันธุ์แม่โคนมนั้นลูกที่อยู่ในท้องต้องผสมน้ำเชื้อพ่อโคที่มีประวัติเรียบร้อยแล้ว มีวัคซีนตรวจโรคทุกอย่าง มีการปศุสัตว์รับรอง และที่สำคัญที่สุดคือ โคท้องที่ต้องมีการประกันบาดเจ็บตายให้ด้วย ลูกโคคลอดออกมาถ้าไม่เป็นโคนมผู้ชายต้องชดใช้เป็นเงินให้เรา หรือถ้ามีปัญหาเรื่องกรรมพันธุ์ก็ต้องเปลี่ยนให้ อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจทุกอย่างอยู่ที่น้องบัณฑิต ถ้าไม่ถูกใจก็ไม่ต้องเอา เพราะการเลี้ยงโคนมนี้ต้องอยู่กับเรานาน ถ้าไม่ประทับใจการเลี้ยงก็ไม่ได้ ควรเอาตัวที่ประทับใจและบางครั้งโคที่เราเห็นว่าสวยอาจจะให้น้ำนมไม่ดีก็ได้

อาจารย์วิเชียร ศิลปกร ซึ่งเป็นอาจารย์ที่คอยให้การฝึกอบรมกับบัณฑิต และเป็นหัวหน้าคณะวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยีเพชรบุรี กล่าวว่า เราจะเน้นให้บัณฑิตทุกคนมีระเบียบวินัย โดยจะฝึกถ่ายทาบไม่ให้เป็นชายหรือหญิงฝึกท่ากันหมดไม่ยกเว้น ให้เขาตื่นแต่เช้า 4 ทุ่มวัน โดยออกวิ่งเพื่อให้พวกเขามีกำลัง บางครั้งก็ให้สกอตตี้มที่ ปูหญ้าหว่านปุ๋ยฝนตกแดดออกร้อนอย่างไรก็ต้องทำ และบัณฑิตเหล่านี้รับรู้

อะไรเร็ว เพราะพวกเขามีทักษะอยู่แล้ว ซึ่งพวกเขาก็จะทำได้ดีกว่าในส่วนที่เขาฝึกอบรม ตรงนี้เป็นเพียงจำลองเท่านั้น ผมก็ยังนึกติดใจกับบัณฑิตว่า (ระเบียบ วินัย กล้าหาญ อดทน ไม่บ่น)

คราวนี้ก็ลองมาฟังความรู้สึกของบัณฑิตที่เข้าร่วมโครงการดูว่าเป็นอย่างไร เริ่มจากน้องออด น.ส.สุกัญญา สุริยะฉาย อายุ 23 ปี จบสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เล่าว่า ครอบครัวมีพื้นฐานด้านเกษตรกรรม (ทำนา) มีประสบการณ์โดยทำงานด้านสัตวบาลประจำฟาร์มเป็นเวลา 2 ปี และเป็นลูกจ้างชั่วคราวของปศุสัตว์ อ.หนองกี่ จ.บุรีรัมย์ ภูมิใจในอาชีพเป็นคนบุรีรัมย์ สนใจโครงการนี้มาก สามารถทำได้ อย่างน้อยเราจบด้านนี้มา โดยส่วนตัวไม่มีเงินทุน มีโครงการนี้ขึ้นเหมือนกับรัฐบาลเปิดโอกาสให้เรา ทราบข่าวจากทีวีดีใจ และมาติดต่อสมัครเข้าโครงการ ตอนแรกที่ทางทบวงส่งจดหมายมาว่าได้เข้าร่วมโครงการ ก็คิดหนักเหมือนกัน รู้อยู่แล้วว่าโคนมเป็นอาชีพที่หนักต้องมีความอดทน เราตัดสินใจแล้วก็ต้องตั้งใจ และมุ่งมั่น ทำให้ได้หวังว่าจะเป็นเจ้าของฟาร์มโคนมให้ได้

ช่วงที่ฝึกอบรมที่นี้จะกินเข้าตั้งแต่ 4 พอส 2 โมงเช้าก็จะลงฟาร์มเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติกรณณและพอส 3 โมงเช้าถึง 3 โมงเย็นจะเป็นภาคทฤษฎี พอสาย 3 โมงครึ่งก็จะลงฟาร์มเพื่อรีดนมอีกครั้งวันหนึ่งจะรีดนมจนถึง 2 ครั้ง ทุกวัน มีทั้งสนุกและก็ทุกข์ มันไม่เหมือนกับตอนที่เราเป็นนักศึกษา ตอนเรียนเราไม่ได้หวังว่าจะทำอะไรแต่เป็นการเรียนรู้ พอมาทำจริงๆ ไม่สนุกอย่างที่คิด มีความกดดัน เพราะว่าคนรอบข้างจะพยายามสร้างภาพว่ามันดูน่ากลัวต้องมีความอดทนสูงถึงจะทำอาชีพนี้ได้ ตอนแรกที่เรียนจบมาก็มีความหวังจะรับราชการ แต่โอกาสสิ่งดมนั้นน้อย พอมีโอกาสตรงนี้ก็ต้องทำให้ดีที่สุด

นายณัฐพล กมลรักษา (เจม) อายุ 30 ปี จบการตลาด มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นคนปรานีบุรี เล่าว่า สนใจและที่บ้านเคยเลี้ยงโคเนื้อมาก่อน เคยศึกษาด้านนี้มานานตั้งแต่อยู่ ม.6 เคยคิดจะเข้าไปอยู่ในฟาร์มโคนมไทยเดนมาร์ก โครงการนี้ทำให้ตัวเองได้มีโอกาส เพราะเป็นอาชีพที่มีคนสามารถมีรายได้หมุนเวียนดี ฝึกงานที่นี้ยอมรับว่าลำบากมาก แต่ก็ไม่ใช่ไร ที่ลำบากเพราะต้องตื่นแต่เช้าทุกวัน วันแรกให้หว่านปุ๋ย ถอนหญ้า ฝนตกก็ต้องทำ หยุได้ ช่วงแรกยอมรับว่ากดดัน ตอนนี้สบายแล้ว อนาคตเคยคิดจะทำงานกับบริษัทเอกชนมาแล้วก็ไม่ใช่ตัวเรา และคิดว่าตรงจุดนี้จะทำให้ตัวเรารุ่งขึ้น โครงการนี้ดีมาก เลย อุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาไม่เคยถอยถอยถอยถอยเพื่ออนาคตวันข้างหน้า

นายประจักษ์ มีลี (จักษ์) อายุ 25 ปี จบเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นคนเพชรบุรี ครอบครัวมีพื้นฐานด้านเกษตรกรรม (ทำนา) เล่าว่า รู้สึกดีใจมาก ที่ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการนี้ ได้ฝึกมานานแล้วอยากมีอาชีพเกี่ยวกับฟาร์มโคนม ตั้งแต่เด็กแล้ว ตั้งแต่ผมเกิดมาก็อยู่กับพี่อย่างเดียว ผมชอบศึกษาทางด้านโคนม มาตั้งแต่เด็ก สำหรับอุปสรรคนั้นมีมากแต่ก็ไม่ใช่เพราะใจเรารักและชอบอยู่แล้วมันก็สู้ได้ทั้งนั้น วันแรกๆ ที่เข้ามาจะให้เรารู้จักความอดทนก่อน รวมถึงสภาพจิตใจดีขึ้นเขาหลายลูก อาหารก็จะกินเลเวลเวลาบ้าง ก่อนข้างจะสาหัสเหมือนกัน ลงแปลงทำงานต้องอดทนมาก อนาคตได้ฝันอยากเป็นเจ้าของฟาร์มโคนมอยู่แล้ว แต่ไม่มีโอกาสเพราะใช้เงินทุนสูง รวมทั้งจะต้องมีความรู้ด้วย

ฟาร์มโคนมนี้เป็นเรื่องที่จะอดทนอดทนมาก ไม่ใช่ใช้เงินทำแล้วจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีความเข้าใจ และมีคนแนะนำด้วย ไม่นั่นนั้นเปอร์เซ็นต์ที่จะล้มเหลวมีสูง โครงการนี้เหมือนกับทำให้เรามีความหวังมากขึ้น วัวเหมือนกับคนแต่ละตัวก็มีนิสัยแตกต่างกันเราต้องเข้าใจมันด้วยต้องคลุกคลีอยู่กับมันมาก พุงง่ายๆ ต้องรู้ใจมัน ถ้าเราเลี้ยงเขาดีเขาก็จะให้ผลผลิตดี ถ้าทำได้รายได้จริงดีมากเลยไม่ต้องกลัว

น.ส.วิจิตรา สวัสดิ์รักษา (น้องตุ๊ก) อายุ 27 ปี จบการศึกษาราชภัฏพระนคร เป็นคนนครศรีธรรมราช เล่าว่า ครอบครัวมีพื้นฐานเกษตรกรรมเลี้ยงโคไว้ใช้แรงงาน ไร่ หนู ดีใจที่รัฐเปิดโอกาสให้เรา ทำในสิ่งที่หวังและตั้งใจไว้ว่าอยากมีอาชีพเป็นของตัวเองและมั่นคง ยอมรับว่าอาชีพนี้มันคงแต่ค่อนข้างเหนื่อย แต่ก็เป็นอย่างที่เห็นเท่านั้น ถ้าอยู่ในช่วงฤดูการฝนตกจะเหนื่อยมาก ไม่เคยท้อเพราะใจรัก ที่ผ่านมามีคนคิดอยากมีที่สักแปลงหนึ่งประมาณ 5-10 ไร่ โครงการนี้เหมือนฝันจริงๆ ฝนตกแดดออกร้อนอย่างไรก็ต้องทำหยุไม่ได้ เพราะวัวเขาต้องการตลอดเราต้องหาให้เขาเหมือนกับเขาเป็นลูกของเรา เราต้องดูแลเกือบทุกอย่าง ต้องเป็นเวลาด้วย ถ้าเราเจ็บป่วยไม่สบายอย่างไรก็ต้องมา ไม่นั่นนั้นจะมีปัญหาเกี่ยวกับวัวมาก ด้านนมเขาอาจจะอีกสเปคได้ หรือไม่ผลิदनนม ต้องฝึกเขาให้มัน

อยากฝากกับคนที่อยากจะเข้ามาสู่โครงการนี้คือ ว่ามันไม่ใช่ภาพที่สวยงาม มันต้องลุยเป็นเกษตรกรจริงๆ เลย โอกาสล้มเหลวก็มีถ้าเราเป็นคนไม่หนักแน่นพอ เราต้องกล้าทำและให้คนอื่นมาทำแทนเราก็ไม่ได้ ช่วงใหม่ๆ เราต้องทำอะไร เราต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง หมวกนี้ต้องใส่ตลอดในช่วงรีดนมเพราะต้องเอาหัวชิดกับตัวเขา บางทีเขาจะดิ้นเรามาอมแมมเลย เหมือนอย่างนี้ก็ต้องทน วันแรกๆ ที่มาทำมือแข็งด้านหมดเลย มีแผลงาอยู่หลายรอยโร้อาจารย์ก็ให้เราไปหว่านปุ๋ยถอนหญ้าด้วยมือสเปไปหมด มือเป็นแผลหมดเลย บ่นไปด้วยทำไปด้วยก็สนุกดี

ทั้งหมดนี้จะช่วยให้บัณฑิตที่จบมาใหม่ๆ มีกำลังใจว่ารัฐบาลก็ยังคอยดูแลเอาใจใส่ไม่ว่าคุณจะไปแล้วก็ตาม อนาคตไทยเราด้านการศึกษาจะสดใสมากขึ้นและนำพาประเทศไปด้วยดี

นางนวล รัตนะประทีป